

[Steen Folke]

har problemer og er i klemme, dels til store landmænd og landmænd, som sidder med velkonsoliderede bedrifter, og som ikke er forgældede ud over, hvad der er forholdsvis almindeligt.

Vi finder det aldeles urimeligt, at man indretter ordningen på denne måde, og det siger sig selv, at vi stemmer imod.

Hans Jørgen Jensen (S):

Man sidder og undrer sig såre, når man lytter til debatten, ikke mindst til hr. Stubkjær Pedersens bemærkning om, at der er forhandlet med landbrugets organisationer, og at regeringen er blevet enig med landbrugets organisationer om, at sådan skal det være. Det er altså, når der skal flere penge ud af kassen. Men når det drejer sig om de faglige organisationer, fagforeningerne, så kunne man godt i dette ting og fra denne regerings side og fra dette flertals side gennemføre en ordning, hvor man skar dyrtidsreguleringen, taktreguleringen osv. væk.

Derfor vil jeg benytte lejligheden til at spørge regeringen, om det er en ny praksis, man vil indføre, at man virkelig vil forhandle med organisationerne, inden man foretager sig noget. Men i dette øjeblik må man altså sige, at der åbenbart er forskel på folk. Det er altså et spørgsmål om, hvem organisationerne repræsenterer. Jeg synes, der må være lige ret for alle. Her demonstrerer regeringen og flertallet klasseforskell.

Landbrugsministeren (Niels Anker Kofoed):

På en måde beklager jeg, at det har været nødvendigt at fremsætte et forslag om en høsttabsordning, men alle ved jo, hvordan høsten er gået, og alle partier var indstillet på, at der skulle ydes bistand, for det var en unormal situation.

Vi har hørt udtalelser fra socialdemokratiet, som gerne vil give indtryk af, at der er noget væsentligt galt med regeringens høsttabsordning. Der er noget teknik i dette. Hvad er egentlig forskellen? Man har fra socialdemokratisk side gjort meget ud af at sige, at en stor del af de landmænd, der kan få høsttabshjælp efter regeringens forslag, i forvejen vil kunne opnå hjælp gennem gældssaneringsloven. Det er rigtigt, men jeg synes, der er grund til at påpege, at socialdemokratiets forslag ville ramme nøjagtig sam-

me kreds af gældstyngede landmænd som regeringens forslag. Begge forslag hviler nemlig på et krav om 30 pct. høsttab og 60-65 pct. gæld. Den eneste forskel med hensyn til kredsen af landmænd er, at regeringen ikke bare interesserer sig for de mest gældtyngede landmænd, men har foreslået, at også landmænd med en gæld på ned til 45 pct. under visse forudsætninger kan få hjælp. Hvorfor gør vi det? Det er, fordi høsttabet har ramt alle hårdt.

Man skal lægge mærke til, at vi siger, at 40 pct. af tabet skal man bære selv. Derefter siger vi, at når der er tale om så voldsomme tab, at det overstiger de 40 pct. – man kan forestille sig, hvis en lønmodtager går mere end 40 pct. ned i bruttoløn – så er vi parate til at hjælpe.

Det er faktisk den eneste forskel, der er mellem regeringens synspunkt og socialdemokratiets synspunkt. Derfor undrer det mig, at socialdemokratiet ikke kan tilslutte sig denne høsttabsordning. Det kan jeg ikke rigtig forstå. Det er rigtigt, som hr. Henrik Toft siger, at det er vanskeligt at forklare folk, at med mindre beløb kan man yde større hjælp. Jeg synes, man skal have for øje, at vi går ind på lidt andre ting, men vi kører efter samme retningslinjer.

Det ved hr. Stavad udmærket godt, så jeg synes, at det havde klædt socialdemokratiet bedre, om det havde stemt for denne høsttabsordning, men det er ikke mig, der skal afgøre det. Man må have nogle politiske motiver for at stemme imod, men det er ikke mit ansvar.

Stavad (S):

Det kan godt undre lidt, at landbrugsministeren så stærkt pointerer, at socialdemokratiets forslag og regeringens forslag i deres udgangspunkter er næsten identiske, når landbrugsministeren under andenbehandlingen havde problemer med, om socialdemokratiets forslag kunne stilles som et ændringsforslag, og mente, at der ligefrem var identitetsproblemer, at det var et helt nyt forslag.

Jeg er enig med ministeren i, at de grupper af landmænd, som kommer i betragtning efter socialdemokratiets forslag og efter ministerens forslag, stort set er identiske. Den væsentlige forskel er, at socialdemokratiet